

[Statsministeren.]

vi vore forslag i tinget, og så håber vi, at der dér kan komme en forhandling, der sigter mod et bredt forlig.

Det er ikke vor skyld, at de 2 borgerlige partier ikke straks efter, at alle oplysningerne forlå i markedsudvalget, gik i gang med at udarbejde deres skitse. De kunne være begyndt i november med deres skitse, ganske som vi i regeringspartierne begyndte med vore lovforslag.

Jeg må holde for, at der i denne sag er udvist en vedholdende forhandlingsvilje med hensyn til disse problemer, udfoldet vedholdende saglige bestræbelser for at skabe et bredt forlig, og at det ikke er vor skyld, at det ikke er lykkedes.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Jeg skal heller ikke forlænge debatten, for jeg er enig i de betragtninger, der har været fremsat af oppositionens forskellige ordførere, men jeg har et par bemærkninger at gøre, når der tales om samarbejde og forhandlingsvilje.

Efter min erindring ligger det således, at det forslag, der i sin tid blev præsenteret for os, gjorde man fra alle sider opmærksom på var et embedsmandsforslag eller noget i den retning, noget, som man skulle se nærmere på og stod frit over for.

Jeg må have lov til at sige, at fra min plads i salen, har jeg ikke kunnet få øje på samarbejdsvilje med hensyn til de forslag, det her drejer sig om. Jeg tror ikke, den højtærede statsminister vil modsige mig, når jeg hævder, at jeg som oftest er en ganske fremkommelig mand, som lægger ganske overordentlig stor vægt på at få et fornuftigt samarbejde i stand. Men det, vi her står over for, er en række lovforslag, hvorom man i sandhed kan sige, at hovedparten af dem i hvert fald ikke haster. Det er jo ikke således, at de nationale problemer trænger sig på pr. straks. Det er jo ikke således, at vort medlemskab af det europæiske fællesmarked er noget, der ligger lige uden for vor dør. Det, der er kendsgerningen, er, at regeringen kommer med en række lovforslag på dette område, lovforslag, der er mødt af protester

i en sådan grad, som vi vel aldrig har oplevet det før. Jeg må måske også have lov til at minde om, at det parti, jeg tilhører, netop på disse områder repræsenterer noget historisk; venstre har spillet en historisk rolle, når det drejer sig om jordlovgivningen. Vi har erklæret vor vilje til at overveje og samarbejde. Den debat, der har fundet sted i dag med nogle og tyve ordførere, eller hvor mange det er, er i virkeligheden et klart udtryk for, at der godt kunne tiltrænges en nærmere afklaring. Vi havde råd til at vente på dette område.

Nu har jeg altså oplevet, at man til det parti, jeg repræsenterer, netop vedrørende jordlovgivning siger: nej, det skal gennemføres nu. Den historiske rolle, venstre har spillet på dette område, lader man det ærede medlem hr. Aksel Larsens parti overtage. Jeg er ikke sikker på, at dette i befolkningen vil blive opfattet som udtryk for samarbejde. Jeg vil med denne korte bemærkning gerne have sagt, at på mig og mit parti efterlader dette ikke så ganske lidt af et forstemmende indtryk.

Formanden: Den højtærede statsminister har ordet. Derefter går vi over til talerlisten.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg vil gerne først have lov til at ønske det ærede medlem hr. Erik Eriksen velkommen tilbage på talerstolen.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg ganske rigtigt betragter det ærede medlem hr. Erik Eriksen som en fremkommelig mand, og jeg håber, at vi gennem de fortsatte forhandlinger, der vil foregå på ganske normal vis, kan nå frem til resultater, der kan bekræfte venstres historiske rolle.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Mon ikke den bemærkning, den højtærede statsminister kom med, for mange og for offentligheden tegner et billede af en statsminister, et billede, som må få alle, der forstår politik, til at gøre det op sådan, at han ikke er sin plads voksen.

Jeg vil protestere mod den måde, hvorpå statsministeren er optrådt. Den er uværdig for landets statsminister — det vil jeg